

„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Inspecția Judiciară

La baza sesizării s-a aflat adresa nr. ... din data de 20.09.2016, prin care Procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție – doamna procuror Laura Codruța Kövesi - a solicitat Președintelui Consiliului Superior al Magistraturii să se analizeze dacă afirmațiile domnului senator Daniel Savu sunt de natură să aducă atingere independenței sistemului judiciar, în ansamblul său.

În concret, doamna procuror șef al Direcției Naționale Anticorupție a apreciat că afirmațiile mincinoase și tendențioase formulate de către domnul senator Daniel Savu cu privire la metodele de lucru sau presupuse relații imorale cu martorii ori denunțătorii din dosare ale procurorului Mircea Negulescu, precum și relația sa cu șeful SRI Prahova, sunt de natură să submineze grav autoritatea judecătorească și de a pune în discuție deontologia profesională a magistraților.

S-a apreciat, de asemenea, că aceste afirmații au un impact deosebit asupra opiniei publice, fiind de natură să aducă atingere independenței sistemului judiciar.

II. Verificările efectuate potrivit dispozițiilor art. 54 alin.2 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție.

1. Conținutul verificărilor

În cadrul verificărilor efectuate de Inspecția Judiciară au fost analizate înscrisurile atașate sesizării, s-a atașat transcriptul postării pe site-ul www.danielsavu.ro, transcripturi ale postărilor conținând preluări ale afirmațiilor formulate de către senatorul Daniel Savu de pe site-urile www.romaniatv.net și www.evz.ro și o copie a rezoluției nr. ... a Inspecției Judiciare.

Inspekția Judiciară

2. Aspectele rezultate din verificări

Pe site-ul www.danielsavu.ro, în data de 18.09.2016, domnul senator Daniel Savu a postat următoarele:

Oamenilor le este frică de DNA. Celor care știu lucruri, fapte, detalii despre unele cazuri și cum au fost ele instrumentate, cu atât mai mult le este frică să vorbească. Mulți dintre cei care cunosc “bucătăria internă” a dosarelor de la DNA spun că nu se poate garanta întotdeauna direcția către care merge adevărul sau dacă acesta merge în vreo direcție. De cele mai multe ori depinde de personajele implicate și de procurorul care instrumentează un dosar sau altul. Da, oricât de ciudat ar părea, cine cunoaște cu adevărat lucruri relevante pentru anchete nu mai are totală încredere că adevărul va fi unul singur și prezentat ca atare. La acest fenomen vreau să mă refer în textul de mai jos.

.....

Pentru a-l defini pe procurorul Mircea Negulescu, metodele sale de lucru (printre care și șantajul asumat, precum și relații imorale cu martorii sau denunțătorii din dosare – considerate ca făcând deja parte din normalul procedurilor), implicit limbajul folosit, nu în ultimul rând relația sa cu șeful SRI Prahova, colonelul Sabin Iancu, cred că este important să vă prezint următorul file audio :

.....

Stenogramă file audio (o discuție între doi procurori, dintre care unul este Mircea Negulescu, celălalt posibil un șef al său):

- M.N. : *Claudia Tănase...da ? Claudia ! Hm ?*
- Interlocutor: *Da tu ai încredere în Claudia asta ?*
- M.N.: *Da ! Claudia mi l-a dat pe Bădescu, pe nașul, ca să fim ok, așa !*
- Interlocutor : *Ea ți l-a dat pe Bădescu ?*
- M.N.: *Ea cu Tănase, da !*
- Interlocutor : *Tu lui Sabin (șeful SRI Prahova) i-ai spus asta, de care ți-a dat ... (neinteligibil) ?*
- M.N.: *Nu...*

Inspekția Judiciară

- Interlocutor : Știa de la tine ...
- M.N.: Da. Păi nu ți-a zis ? Ti-a zis !
- Interlocutor : Nu .
- M.N : Știa de la mine, normal, că doar de la cine era să știe ! Da ? Și pe urmă chestia că domne’, ca Enache, cu presa, cu...
- Interlocutor : Tot Claudia ți-a spus-o ?
- M.N.: Nu, aia știu de la altă lume...Știu de la Pătraru. Mă certa pe mine Pătraru, că dai la doua capete, făceau d’alea, că facem noi....
- Interlocutor : Pătraru nu e prieten cu Saghel ?
- M.N.: Știi, am avut eu o relație cu Claudia, mi-a zis-o Pătraru
- Interlocutor : Mă, nu te-a rugat nimeni !
- M.N.: Mi-a zis Pătraru, mă ! Cum nu m-a anunțat nimeni ?
- Interlocutor: Asta este șantaj, mă !
- M.N. : Păi e șantaj, mă !
- Interlocutor : Dă-l pe Pătraru pentru șantaj, dă-l în p... mășii
- M.N.: De ce să-l bag pe Pătraru ? ...(neinteligibil)
- Interlocutor : Ce treabă are el că ai regulat-o tu pe Claudia ?
- M.N. Păi eu le reglez pe toate, să moară mama ! Nu pot să stau o oră ! Deci nu pot să mă salut cu o femeie cunoscută pe
- Interlocutor: Țasta-i șantaj ! Țasta-i șantaj !
- M.N: Știu ! Da, chestia asta o știi numai tu și Sabin (șeful SRI Prahova)!

Stenograma am făcut-o singur, prin redarea file-ului audio. Explic prin “neinteligibil” deficiențele tehnice legate de calitatea înregistrării. Din punctul meu de vedere, concluziile sunt următoarele:

1. Procurorul care a instrumentat cazul “Bădescu”, evident procurorul Mircea Negulescu, acceptă șantajul ca mod de lucru pentru instrumentarea dosarelor.
2. Procurorul Mircea Negulescu acceptă și recunoaște ca are relații personale/imorale cu persoane implicate în dosarele sale, martori și/sau denunțatori.
3. Relația personală dintre procurorul Mircea Negulescu și șeful SRI Prahova, colonelul Sabin Iancu, depășește atât limitele legale, cât și cadrul instituțional de colaborare SRI-DNA. Acest element este evident, în condițiile în care interlocutorul din înregistrare (posibil unul dintre șefii săi) este informat

„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Inspekția Judiciară

colateral cu privire la detaliile pe care șeful SRI Prahova deja le cunoștea despre activitatea profesională a procurorului Negulescu.

În acest context, cred că se impun întrebări la care se poate răspunde probabil doar în contextul unei anchete interne:

1. Dacă la nivel național, Serviciul Român de Informații s-a delimitat public de orice implicare în dosarul Ponta-Blair, aceste asigurări de echidistanță mai pot fi atât de credibile, în contextul relației Negulescu-Iancu, exprimată și prin înregistrarea de mai sus?

2. Având în vedere natura relației intime (conform file audio) între procuror și unul dintre denunțatori, respectiv Claudia Tănase, poate exista suspiciunea rezonabilă că dosarul instrumentat împotriva fostului primar al Ploieștiului are și scopul ca denunțatorii (soț-soție) – administratori ai imobilelor pe care Iulian Bădescu le-a cumpărat – să rămână proprietari la finalul procesului aflat în curs? I-a ajutat procurorul Mircea Negulescu pe cei doi să îl deposedeze pe fostul primar Iulian Bădescu de bunurile sale?

.....

Primul care a reacționat până acum la practica potrivit căreia ziariștii sunt anunțați cu promptitudine atunci când vin politicieni importanți la audieri la DNA este Călin Popescu Tăriceanu. În cazul de față, bineînțeles că și Ponta s-a confruntat cu aceeași situație. Până la urmă, mă gândesc că ar fi necesar să stabilim dacă este corect, ca practică generală, pentru orice politician care beneficiază de prezumția de nevinovăție, să fie expus denigrării prin expunere publică, doar pentru că mulți dintre procurori au de oferit un spectacol. Mi-am pus problema, o fac în beneficiul lor, cu scopul de a-și crește prestigiul sau primesc ordin? În cazul de la Ploiești, una dintre relatări merită o atenție specială pentru că are o poveste cu totul diferită de a celorlalți. Cătălin Stavri.

Informația cu “Ponta și Ghiță audiați la DNA” este distribuită pe facebook cu cel puțin 15 minute înainte de ora convocării oficiale, în mod evident cunoscută cu mai mult timp înainte.

„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Inspekția Judiciară

.....

Veți spune poate că toți ziariștii “convocați” la DNA au făcut la fel, însă niciunul nu lucrează pentru prietenul procurorului Mircea Negulescu, George Stanciu, pe care acesta însuși îl numește “fratele meu”.

.....

Iar dacă dezvăluim personajele din dialogul de mai sus, la care se adaugă și reprezentanți recunoscuți ai lumii interlope din Ploiești, anturajul lui Mircea Negulescu devine cu atât mai relevant cu cât acesta, din poziția de procuror, apare în postura de protector. Este normal acest lucru pentru un procuror DNA?

- **Cătălin Stavri**, unul dintre ziariștii care primit informația despre audierea lui Ponta (precum și multe altele, despre cazuri celebre anchetate de DNA Ploiești), a fost parte într-un dosar penal legat de droguri, conform mai multor informații publicate tot de presă.
- **George Stanciu**, “fratele”, este omul de afaceri cunoscut în Ploiești și implicat într-o serie întreagă de afaceri cu bani publici, consemnate în rapoartele Curții de Conturi. Acum însă vreau să mă refer la faptul că exact George Stanciu era subiectul uneia dintre sesizările pe care i le-am adresat procurorului șef al DNA, Laura Codruța Kovesi, în declarația politică “**Lupta împotriva corupției nu poate deveni un paravan pentru încălcarea legii de către procurorii DNA**”: “În schimbul închiderii unui dosar de evaziune fiscală aflat în anchetă , constructorul Hipodromului din Ploiești a fost determinat (influențat într-o manieră categorică) să accepte ca subcontractor firma Eubau Tech Industry SRL, despre care am citit în presă că este controlată de același George Stanciu”. **Bineînțeles că în urma sesizării nu s-a întâmplat chiar nimic !**
- **Nicolae Cantemir Vasile**, cunoscut ca unul dintre apropiații procurorului Mircea Negulescu, a fost remarcat în localuri publice din Prahova împreună cu acesta, alături de George Stanciu, Cătălin Stavri și chiar de șeful SRI Prahova, Sabin Iancu. Nimeni nu a negat vreodată această

„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Inspekția Judiciară

informație care a mai fost prezentată public și de aceea mă întreb cum sunt respectate regulile de conspirativitate impuse de munca în serviciile secrete. Un aspect inedit și relatat de presă, niciodată instrumentat și nici contestat, precizează : “Există bănuiala legitimă că printre banii/valorile pe care numitul NICOLAE CANTEMIR VASILE îi reclama că i-ar fi fost sustrași din cutiile de valori ale Raiffeisen Bank Ploiești se află și bani negri ai procurorului Mircea Negulescu”.

- De departe cel mai important personaj aflat în anturajul procurorului Mircea Negulescu este **Răzvan Alexe**. Despre cei doi, în Ploiești se știe că se cunosc din tinerețe, când Răzvan Alexe avea un ascendent asupra lui Mircea Negulescu, în sensul că era recunoscut drept lider al grupării din care amândoi făceau parte. Peste ani, se pare că rolurile s-au schimbat, iar Răzvan Alexe a devenit mai întâi inculpat, apoi s-a remarcat în dosarele publice ale ultimilor ani de la DNA ca fiind “denunțatorul de serviciu”. Peste 15 dosare ale procurorului Mircea Negulescu conțin atât denunțuri directe, cât și denunțuri cu identitate protejată, ale aceluiași Răzvan Alexe. (Exemple de dosare: Petre Daniel, șef ANAF Prahova – achitat, Radu Oprea, senator Prahova, Mircea Cosma, Cristian Toader, Emanuel Saghel, Liviu Tudose, Sebastian Ghiță, Ponta-Blair etc).

În acest context, întrebarea care se impune și la care din nou nu avem un răspuns este:

Chiar toate dosarele procurorului Mircea Negulescu se bazează pe denunțurile lui Răzvan Alexe ?

Nimic din toate aceste informații deja intrate în cotidianul infracțional al Ploieștiului nu a fost investigat.

Pentru moment, aceasta este imaginea: DNA Ploiești, procurorul Mircea Negulescu. Datele sunt mult mai multe, astăzi le-am prezentat nu cu foarte multe detalii. Sper ca în cel mai scurt timp să le pot expune integral în fața Comisiei de control a SRI, unde am solicitat să fiu audiat.

„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Inspekția Judiciară

În egală măsură, m-am adresat deja Inspekției Judiciare a CSM, Parchetului General și DNA Structura Centrală, pentru a verifica toate aceste sesizări. Vă spun cu sinceritate, m-am gândit tot timpul că instituțiile statului ar fi trebuit să se autosesizeze, că cineva s-ar fi putut interesa să verifice ce s-a tot spus/scris până acum, că era necesară o reacție la mai multe articole publicate în presă și care au semnalat o serie de informații din cele prezentate mai sus. **Pare că nimeni nu a vrut să vadă !**

Am reținut în schimb concluzia exprimată public de specialiști în drept, care spun că acuzațiile în cazul Ponta-Blair sunt subțiri sau chiar nu se susțin. Poate că una dintre explicații este faptul că procurorul care instrumentează acest caz, Mircea Negulescu, este absolvent al Facultății de Arte “Gh. Cristea” din București.

E normal și profesional ca un caz atât de important, precum dosarul Ponta-Blair, să fie repartizat de către DNA unui procuror cu astfel de studii ? Oare în cadrul DNA nu există și procurori care au un CV recunoscut prin studii și o probitate profesională de necontestat ? Sau este o practică aceea de a repartiza dosarele în care este vizat Victor Ponta unor procurori aproape debutanți, precum Uncheșelu (fost profesor de sport) sau Negulescu (absolvent de drept la Facultatea de Arte) ?

Prin rezoluția nr. ■■■, din data de 06.10.2016, a Inspekției Judiciare, s-a dispus clasarea sesizării din oficiu față de Mircea Negulescu – procuror în cadrul Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești, față de care s-au efectuat verificări prealabile sub aspectul abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. i din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

Trebuie menționat că sesizarea din oficiu a Inspekției Judiciare a avut la bază aspectele invocate de către domnul senator Daniel Savu într-o sesizare a domniei sale, transmisă prin e-mail, nesemnată și a vizat nerespectarea, de către domnul procuror Negulescu Mircea, a îndatoririi de a se abține de la

„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Inspekția Judiciară

instrumentarea unui dosar penal denumit „cazul Bădescu”, deși știa că există unul din cazurile prevăzute de lege pentru abținerea sa, cu referire la existența unei relații între procuror și unul dintre denunțatori.

În cadrul verificărilor efectuate de Inspekția Judiciară în lucrarea nr. ■■■, au fost identificate următoarele dosare penale privind pe numitul ■■■:

- la Direcția națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Ploiești - Dos. nr. ■■■/2014, dos. Nr. ■■■/2015 și dos. nr. ■■■/2015, care au fost repartizate spre soluționare unui alt procuror din cadrul Serviciului, și nu procurorului Negulescu Mircea;
- La Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești a fost înregistrat dosarul nr. ■■■/2014, **repartizat spre soluționare procurorului Negulescu Mircea**, care a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de 9 persoane juridice, printre care și SC ■■■ SRL și SC ■■■ SRL, iar la data de 20.03.2015 **a dispus disjungerea și declinarea cauzei cu privire la relația comercială desfășurată de SC ■■■ SRL și SC ■■■ SRL și cu privire la numitul ■■■, în favoarea Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Ploiești.**
- Acest dosar a fost înregistrat la numărul ■■■/2015 și ulterior reunit cu dos. nr. ■■■/2014.
- Printre probele administrate în dos. nr. ■■■/2014 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești au fost identificate declarațiile martorului ■■■, soțul numitei ■■■, **despre care domnul procuror Mircea Negulescu a precizat că o cunoaște din mediul profesional,**

„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Inspekția Judiciară

participând la nunta celor doi, organizată în anul 2012, la invitația soției, fără a avea cu soțul acesteia vreo relație de prietenie.

III. Concluzii și argumentarea soluției

Pentru a putea aprecia dacă, prin afirmațiile publice anterior expuse a fost afectată independența întregului sistemului judiciar, analiza trebuie să pornească de la cadrul legal care definește independența sistemului judiciar și limitele libertății de exprimare.

În conformitate cu dispozițiile art. 1 și 30 din Legea nr. 317/2004, în calitate de garant al justiției, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva oricăror acte de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora.

Dreptul la liberă exprimare, prevăzut de art. 30 din Constituție, nu poate fi exercitat cu încălcarea principiilor independenței judecătorilor și supunerii lor numai legii, principii consfințite de art. 124 alin. (3) din legea fundamentală a statului.

Independența și imparțialitatea procurorilor precum și necesitatea respectării acestora, este prevăzută în reglementări interne și internaționale.

Astfel, în *Principiile fundamentale referitoare la independența magistratului*, adoptate la Milano în anul 1985 și confirmate de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite se precizează la articolul 1 că „independența magistraturii trebuie garantată de către stat și enunțată în Constituție sau altă lege națională, iar toate instituțiile guvernamentale sau altele trebuie să o respecte”.

*„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Inspekția Judiciară

În cadrul aceluiași principii, la articolul 2 se menționează că *„sistemul juridic va decide în problemele care îi sunt înaintate imparțial, pe baza faptelor și în conformitate cu legea, fără vreo restricție, influență incorectă, sugestie, presiune, amenințare sau interferență, directă sau indirectă, din orice parte sau pentru orice motiv”*.

Convenția de la Havana pentru prevenirea crimei și tratamentul delicvenților, adoptată la Congresul VIII al Organizației Națiunilor Unite prevede la pct. 4 că *„statele veghează ca procurorii să-și îndeplinească atribuțiile profesionale în deplină libertate, fără a face obiectul unor intimidări, hărțuiri, fără a suferi ingerințe nefondate și fără a li se angaja, în mod nejustificat, responsabilitatea civilă, penală sau de altă natură”*.

Recomandarea (94) 12 a Comitetului de Miniștri al statelor membre privind independența, eficiența și rolul judecătorilor, adoptată la 13 octombrie 1994, dorind să promoveze independența sistemului judiciar a elaborat mai multe reguli cu valoare de principiu.

Una dintre acestea vizează obligația statelor de a lua toate măsurile necesare pentru a respecta, promova și proteja independența judecătorilor.

Documentul prevede că sensul de *„independența judecătorilor”* nu se referă exclusiv la judecători, ci acoperă sistemul judiciar în întregime.

Conținutul acestui principiu constă în obligația executivului și legislativului să se abțină de la adoptarea oricăror măsuri care ar putea submina independența judecătorilor. Pe lângă toate acestea, se precizează în document, *„că nu ar trebui să fie permis grupurilor de presiune să submineze independența sistemului judiciar”*.

*„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Inspekția Judiciară

Independența magistraților nu constituie doar o garanție a statului pentru înfăptuirea justiției, ci în egală măsură, un drept și o obligație a magistraților. Independența este privită ca *„atribut al funcției, care îi permite judecătorului să acționeze în realizarea actului juridic și, mai ales, să decidă doar în baza legii și a propriei conștiințe, fără nici o subordonare sau influență”*.

Independența nu este un privilegiu în interesul propriu al magistraților, ci în interesul statului de drept și al celor care caută și doresc înfăptuirea justiției. Aceasta îi este conferită magistratului în vederea protecției drepturilor persoanelor care apelează la justiție pentru a li se face dreptate și constă în responsabilitatea magistratului de a convinge, nu prin forța principiului autorității, ci a argumentelor raționale, temeinice, constituind astfel un mijloc de a asigura și păstra încrederea publicului în sistemul judiciar.

Dreptul la libertatea de exprimare nu este unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Articolul 10 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului consacră libertatea de exprimare, arătând că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare și că acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.

Referindu-se la restrângerea libertății de exprimare în scopul garantării autorității și imparțialității puterii judecătorești, în jurisprudența Curții Europene de Justiție se apreciază în mod constant că un rol important în asigurarea

„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Inspekția Judiciară

independenței și imparțialității judecătorului îl au și aparențele (cauzele Findlay versus Regatul Unit, 25.09.1997, Mc Gonnell versus Regatul Unit, 08.02.2000), astfel încât afirmațiile formulate sub diferite modalități trebuie să elimine orice suspiciune privind afectarea independenței judecătorilor.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în *cauza Pager și Oberschlick contra Austriei* a decis că „activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”.

Curtea a recunoscut că pot exista cazuri când este necesar ca puterea judiciară să fie protejată împotriva atacurilor distrugătoare, lipsite de fond serios, cu atât mai mult cu cât obligația de rezervă le interzice magistraților să reacționeze. În schimb, ea a subliniat importanța ca cetățenii să obțină informații privind funcționarea justiției, instituție esențială într-o societate democratică.

Judecătorii și procurorii, în vederea îndeplinirii corespunzătoare a atribuțiilor au nevoie de încrederea opiniei publice, iar această încredere ar putea fi afectată de afirmațiile care pun la îndoială independența lor.

Ori, analizând opiniile exprimate în spațiul public de către un senator al României, din perspectiva compatibilității cu libertatea de exprimare, aceasta nu poate fi disociată de particularitățile specifice ale acestei libertăți care constituie unul din fundamentele unei societăți democratice, una dintre condițiile primordiale ale progresului ei și ale dezvoltării oricărei persoane.

Totodată, se remarcă faptul că anumite aspecte cuprinse în postările la care ne-am referit anterior (respectiv cele privitoare la metodele de lucru, relațiile imorale cu martorii sau denunțătorii și relația cu șeful SRL Prahova ale

„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Inspekția Judiciară

procurorului Mircea Negulescu), chiar dacă aparent vizează un singur procuror și chiar în condițiile în care acesta nu a formulat cerere de apărare a reputației profesionale, prin oferirea caracterului de generalitate unor fapte nedovedite, au impact major asupra percepției publicului larg în legătură cu modalitatea de instrumentare a dosarelor de urmărire penală de către procurori. Mai exact, se acreditează ideea că aceasta este una dintre modalitățile în care sunt inițiate dosarele penale, iar înfăptuirea justiției s-ar desfășura prin încălcarea principiului legalității procesului penal consacrat de art. 2 din Codul de procedură penală.

Afirmațiile la adresa procurorului în acest caz sunt cu atât mai grave cu cât, prin rezoluția nr. ■■■ din data de 06.10.2016 a Inspekției Judiciare, s-a dispus clasarea sesizării din oficiu cu privire la presupusa abatere disciplinară constând în ” încălcarea dispozițiilor referitoare la incompatibilități și interdicții” întrucât s-a constatat că domnul procuror Mircea Negulescu nu a instrumentat dosarul Direcției Naționale Anticorupție la care se referă afirmațiile domnului senator.

De asemenea, publicarea unor aspecte denigratoare pe o pagina de internet, care este un spațiu public, și care au fost preluate și de către alte publicații (România TV, Evenimentul Zilei) cu privire la un presupus denunțator din dosar, precum și acreditarea ideii că dosarul a fost inițiat datorită relațiilor dintre acesta și procurorul care ar fi instrumentat dosarul, ori a unor presupuse legături între procuror, conducătorii unor instituții și interlopi, sunt de natură a transmite ideea că, în sistemul judiciar, dosarele sunt constituite în mod discreționar, având la bază intenții și scopuri oculte, neconforme unui stat de drept.

„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Inspekția Judiciară

Pornind de la afirmațiile denigratoare care vizează, în aparență, activitatea unui singur procuror, domnul senator a opinat în sensul că „cei care cunosc bucătăria internă a dosarelor de la Direcția Națională Anticorupție spun că nu se poate garanta întotdeauna direcția către care merge adevărul sau dacă acesta merge în vreo direcție; de cele mai multe ori depinde de personajele implicate și de procurorul care instrumentează un dosar sau altul” și a creat astfel impresia publică că activitatea magistraților implicați în procesul judiciar respectiv se desfășoară cu o totală lipsă de imparțialitate, având drept consecință majoră alterarea, înainte de toate, a încrederii opiniei publice în competența, corectitudinea și probitatea pe care, în mod legitim, orice persoană care încredințează magistraților apărarea drepturilor sale le așteaptă.

În raport de cele expuse anterior, considerăm că afirmațiile, la care ne-am referit anterior, emise în spațiul public *de către domnul senator Daniel Savu* aduc atingere independenței, prestigiului și credibilității justiției, cu consecința subminării autorității acesteia.

În temeiul art. 74 lit. g din Legea nr.317/2004, privind Consiliul Superior al Magistraturii,

PROPUNEM:

Înaintarea prezentului raport Plenului Consiliului Superior al Magistraturii pentru a dispune în conformitate cu dispozițiile art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii republicată.

*„Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Inspecția Judiciară

INSPECTORI JUDICIARI,